

Diagnose borstkanker – Het verhaal van Silvia

1 september '21: ik stond klaar om te komen werken, toen de huisarts me opbelde: diagnose borstkanker. Die datum zal ik nooit vergeten.

Aan het woord is Silvia, zorgkundige in woonzorgcentrum Briels in Melsele sinds 2010. Voorheen werkte Silvia 20 jaar bij Opel. Gehuwd en mama van 2 kinderen, 2 pluskinderen en 2 kleinkinderen.

'Elk jaar liet ik me al opvolgen, want borstkanker zit toch wel in onze familiegenen. Grootmoeder, moeder en nu ik... De wereld stond plots stil. Ik stapte op de rollercoaster. Het ene onderzoek na het andere volgde om enkele weken later te horen te krijgen dat ik al op 22 september moest worden geopereerd, wegens de snelgroeiende tumor. Thuis alles regelen voor de kinderen, het huishouden dat moest blijven draaien. Na de operatie was mijn man opgelucht, de kanker was toch weg. Ik daarentegen was er niet gerust in. Spijtig genoeg bleek mijn ongerustheid realiteit. Er was een klier aangetast en dus volgde er toch chemo. Een zware periode. Alles flitst door je hoofd. Overleef ik dit? Wat met mijn kinderen? Hoe financieel?

Kanker heeft mij veranderd. Vroeger sprong ik voor iedereen...

Die chemo haalde me volledig onderuit. Ik kon mezelf niet meer wassen, kon me amper verzetten, ik had 0 % energie en was super vatbaar voor allerlei infecties. We zaten toen in volle coronaperiode. Ik moest alles 'alleen' verwerken en ben tijdens de chemo dan nog enkele keren op spoed beland en ook nog in het ziekenhuis opgenomen. Je kring wordt dan heel klein, zeker tijdens corona. Soms dacht ik: het hoeft niet meer, maar je doet door, want je hebt geen andere keuze.

De bestralingen verliepen vrij goed. Op het moment zelf had ik bijna geen ongemakken, deze kwamen later.

Kanker heeft mij veranderd. Vroeger sprong ik voor iedereen... wou ik alles in orde hebben. Nu denk ik meer aan 'mijn eigen'. Ik geniet zoveel meer van kleine dingen.

De ongerustheid blijft. Elke drie maand moet ik op controle. En er is die hormoonbehandeling. Die behandeling duurt 10 jaar en onderdrukt de groei van eventuele kankercellen. Zo krijg je tijd om niet te hervallen. Maar tegelijk is er het risico op botontkalking. Daarvoor kreeg ik dan weer een botversterkende baxter.'

Hoe voel je je nu?

Aan het einde van de bestralingen begon ik al aan de revalidatie. Ik ben dan gestart met revalidatie-oefeningen in UZA om er terug bovenop te komen. Dat was een vaste groep van 'lotgenoten'. We spreken nu nog regelmatig af. Die mensen zijn echte vrienden geworden.

Ik wou immers zo snel mogelijk terug mijn gewone leven weer opnemen en ja ... ook weer gaan werken.

Ik ben sinds oktober '22 progressief terug aan de slag in Briels. Eerst 8 uur per week en opgebouwd tot 19 uur per week. Ook al 'ns een vroege shift, de late shift ... dit moest ik dan telkens bekopen met enkele dagen van veel last. Het gaat dus zeer moeilijk. Ik vecht nog steeds tegen de gevolgen van die anti-hormoonbehandeling. Je wil werken, maar je kan niet. Ik ben constant vermoeid. Er is geen nacht dat ik doorslaap ofwel door pijn ofwel door die vapeurs.

Het is zoeken tussen bewegen en niet erover te gaan. Het is telkens tegen je eigen grenzen lopen en geconfronteerd worden met dat je niet meer wordt wie je was... Het is zoeken waar ik baat bij heb. Nu volg ik revalidatie in Vitaz in Sint-Niklaas met cardio-vasculaire oefeningen.

In Briels vond ik ook steun bij enkele collega's. Ik merk wel dat er zelf over praten belangrijk is. Vaak weten mensen niet hoe ze moeten reageren of ze weten niet wat ik meegemaakt hebt. Ik ben ook altijd in Briels blijven komen, ook toen ik ziek was.

Wat betekent 'Levensloop' voor jou?

Het evenement 'Levensloop' geeft me veel steun. Vorig jaar nam ik deel als 'vechter'. De vechters zijn de mensen die strijden tegen kanker.

In het begin wou ik niet laten zien dat ik kanker had. Ik kocht me een pruik. Maar dan dacht ik: waarom moet ik me 'wegsteken'? Er zijn immers zoveel lotgenoten. Als je de diagnose krijgt, zit je met veel vragen en onwetendheid. Het doet enorm deugd dat je met lotgenoten kunt communiceren. Het stelt je gerust, je krijgt tips om met sommige ongemakken om te gaan. Ze mogen mij steeds vragen stellen, een babbel doen.

Ik toon me als vechter op Levensloop. Waarom moet ik me 'wegsteken'? Er zijn zoveel lotgenoten.

Levensloop organiseert o.a. activiteiten in de regio om lotgenoten bij elkaar te brengen: er is de cabriorit waar ik ook aan deelgenomen heb, er is de barbecue. Je hebt het huis Klaas in Antwerpen waar lotgenoten terecht kunnen voor infosessies, workshops en je een winkel hebt zonder kassa, ze organiseren uitstappen naar zee, de zoo... En er gaat ook veel geld naar onderzoek mét resultaat: vroeger had je met kanker hooguit 2-3 maanden, nu heb je - als de behandelingen aanslaan - al een veel langere levensverwachting. Via de Stichting tegen Kanker krijg je ook psychologische ondersteuning, waar je niets hoeft voor te betalen. Er is massage als je chemo krijgt.

Hoe zie jij je toekomst?

Het is moeilijk. Ik krijg nu de raad van de artsen om mijn werk in Briels toch even 'on hold' te zetten; Dat valt me heel moeilijk. Misschien ben ik inderdaad te vroeg terug beginnen werken. Maar je wil terug buiten... onder de mensen komen. Bezig zijn verzet ook je gedachten.

Ik trek me hard op aan mijn kinderen en kleinkinderen. Ik geniet van kleine dingen, van de natuur en de rust. Genieten met vrienden. Met mijn man en hond met de mobilhome eropuit trekken. Maar ook van mijn handwerk. Daarom dat ik nu ook ten voordele van 'Levensloop' leuke hebbedingetjes haak met mijn actie 'Crochet for cancer'. Zo wil ik iets terugdoen voor 'Levensloop' en 'Stichting tegen Kanker' waaraan ik zoveel heb.

Ik geniet van kleine dingen zoals van mijn handwerk en mijn actie 'Crochet for cancer'.

Heb je nog tips of goede raad voor lotgenoten?

Aan alle andere vechters zou ik zeggen: "Hou vol en probeer te genieten van kleine dingen". Uiteindelijk komt alles wel goed. Maar als het niet goedkomt, is het nog niet het einde. Na regen komt ook zonneschijn. Krik je energie op met de leuke momenten en probeer de uitspraken die je soms kwetsen van anderen over je te laten gaan (Is makkelijker gezegd dan gedaan J).

En aan allen: doe zeker mee aan de bevolkingsonderzoeken tegen kanker, hoe vroeger ze erbij zijn hoe beter de prognose en de kans op volledig herstel.

Steun ook Levensloop en Silvia's actie 'Crochet for cancer':

Klik hier: [Crochet for cancer | Levensloop](#)